

Για τα στοχοποιημένα παιδιά

Κωνσταντίνος Πατσαρός «Το κουτί»,
εικονογράφηση: Διονύσης Διγώνης, εκδόσεις Πατάκη, 2023

Οχι! Δεν είναι «εξωγήινος με τρεις κεραίες και μάτια δορυφορικά, μύτη, έξι προβοσκίδαουτιά για τράβηγμα και έναν σβέρκο διάδρομο προσγειώσης για γήινες σφαλιάρες και μολύβια...» Ένα απλό αγόρι είμαι, που πάω έκτη δημοτικού, σιχαίνομαι το σχολείο και παραδόξως τα σουβλάκια που τα βρίσκω πανάλμυρα. Αλλά και οι συμμαθητές μου δεν τρελαίνονται να με κάνουν παρέα. Εγώ και η μαμά γεννηθήκαμε στη Ελλάδα αλλά ο μπαμπάς στο Πακιστάν. Παίζει γι' αυτό να έσκασαν στα γέλια και να έφαγα ένα μολύβι στο κεφάλι, ποιος ξέρει από ποιον ή ποια, επειδή ζωγράφισα νταλικά που κουβαλούσε νερά για καλοκαιρινή ζωγραφιά. Φταίω εγώ που στον κρυφτό που η δασκάλα τούς έπεισε να με παίξουν, ανέβηκα στο δέντρο και προτιμούσα να μιλάω στο μαύρο

πουλί με τον άσπρο λαϊμό παρά να κατέβω; Και κάπως έτσι έχασα το μολύβι μου, που βρέθηκε στο κουτί με τα χαμένα αντικείμενα της τάξης και κάπως έτσι βρέθηκαν τα όνειρά μου, μαζί κι εγώ, μέσα στο κουτί. Ν' ακούω ιστορίες και παράπονα από έναν φαγωμένο από δόντια στυλό, από μια μουτζουρωμένη κόκκινη γόμα, από ένα λαλίστατο ψαλίδι, να κινδυνεύω από ένα τεράστιο ζιλοτέπι του κουτιού ή του μυαλού μου, μακάρι νά 'ξερα. Η ιστορία ζωής του μικρού Αρίφ ξεδιπλώνεται σε πρώτο πρόσωπο από τον Κώστα Πατσαρό, συγγραφέα βραβευμένο και για «Το κουτί», που τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου. Από εκπαιδευτικός γίνεται «εκτάκι» με ενσυναίσθηση και μεγάλη επιτυχία. Ταυτίζεται με τους παρίες της κοινωνίας, τα στοχοποιημένα παιδιά της

σχολικής κοινότητας που τα καθορίζει η τυχαιότητα της καταγωγής. Δεν κρύβει τα προβλήματα κάτω από το χαλί ούτε ωραιοποιεί τη συμπεριφορά των παιδιών που ενίοτε γίνονται πολύ σκληρά. Αποκαλύπτει τον υπέρποντα ρατσισμό της νεοελληνικής κοινωνίας και καταγγέλλει την έκφρασή του μέσα από τις αντιδράσεις των παιδιών. Επειδή όμως δυο όψεις έχει η ζωή, η όψη εκείνη όταν έχεις «έστω κι έναν καλό φίλο [...] κι αν σου μιλάει και η Μαρία» γίνεται όνειρο από το οποίο δεν θες να ξυπνήσεις. Στα όλο έκφραση μαυρόασπρα σκίτσα, από την απόγνωση του τυλιγμένου με ζιλοτέπι Αρίφ ως τη βερμούδα με το ρεβέρ της ομορφούλας Μαρίας, ο Διονύσης Διγώνης.

Μαρία Καζάντη

